

הצי הישראלי שמתחת

והמרתק ביותר של המסע — ממסע נח-
שון עד לסדום — מדחת:

שמי לילה בהרים מעל לגבעות הנמוכות
שמשני צדי הדרך. רק לפני רגעים מעטים
שררו פה שקט ושלוה, ורק אי-שם, מאחורי
הגבעה, נראו אורות נעים בכביש ירושלים
תלאביב. דרך נחשון — מסמיה היא סגורה.
אין יוצא ואין בא. גיפים משטרתיים שומ-
רים על שני קצות הדרך. והנה, מגיעה
מכונית, שניה, שלישית. מן המכוניות קופ-
צות דמויות, רעש, צחוק, בדיחות. אלה הם
נהגי מפעלי תובלה אשר יסיעו את מכוניות
הענק העומדות ומחכות להם על הכביש,
לכל רוחבו. על גבי המכוניות צלליות
דימוניות של ספינות וארגוני-ענק (חלקי
הדוברת שתולחם בסדום לחלק אחד).

תדרך אחרון: לא לנוע במהירות ה-
עוברת 30 קילומטרים לשעה, לא להשתמש
בבלמים. לשמור על מרחק נאות בין משאית
למשאית. שעת האפס 2200. הנהגים עולים
לקבינות. הגיפ העומד בראש השירה נותן
את האות — צפירה ממושכת. המכונית
הראשונה מתחילה לזוז. אחריה שניה, שלי-
שית. עוד כמה דקות וכביש נחשון-מסמיה
נראה כנחש-אורות ענק המגיע ל-4 ק"מ.
אני מזדחל במכונית המאסף, הסמל קליין.
הזמן, כאילו אינו קיים. מוטב לא להסתכל
בשעון. מהלך ראשון. שני. שוב ראשון.
סטופ. נותנים למשאית להתרחק. משך כל
הדרך יצטרך הסמל קליין להסתכל בגלגליה
האחוריים של המשאית, במדחפים האדומים
של הספינה הרכובה מעליה, ובשם הספינה
הכתוב על הירכתיים באותיות אדומות
ציגנה — צועניה. מהלך ראשון. שני.
ראשון. עוברים ליד מעביר-מים. הגיפ עוצר.
גלגלי ציגנה הם עכשיו מעל המעביר.
לכל רוחבו. חסרים רק סנטימטרים כדי
שיגרד את קירותיו. הגלגלים עוברים. גם
אנחנו. כמו גיוק מאחורי פיל.

בסיבוב מסמיה — שמחה. אורות חזקים
מסנחרים. צלמי קולנוע שוטפים באור נור-
תיהם את השירה ואת הגיפים. הזמן שוב

עייפות
אמנון רסין, קמפיין המיבצע,
נהנה מרגע שקם, אחרי שהמשיך
את האחרונה עברה בשלום את טיבוב-המוות.

מי אמר ששום דבר אינו יכול לשקוע
במים המלח? שקעו שם כל כך הרבה
מיליונים שעכשיו הולכים ליבש אותו, כדי
להוציא אותם חזרה! בדיחה זו עברה
מקצה לקצה בשירה אשר העבירה בסוף
השבוע שעבר צי קטן של ספינות למפעל
קונסטרוקשן אגרייט, שקם על שפת ים
המלח, וכן, את חלקיה של דוברת-הענק
(500 טון), שתשמש כסיס לסכר, אשר
יהפוך את הפינה הדרום-מערבית של הים —
לבריכת-אדוי רחבת-ימים. שלושה ימים ר-
שלושה לילות ערך מסע זה של שירת
15 המכוניות הכפולות השייכות למפעלי
תובלה וחברת הטרנספורט הכבד גליה, שי-
הייתה גם השירה הכבדה ביותר (כ-1000
טון) שעברה איפעם בכבישי ישראל. כתב
„העולם הזה“ אשר הצטרף לקטע האחרון

במדינה

(המשך מעמוד 7)

הפסקה בתלי-נעימה זו ניצל השר למטרתו
העיקרית: מיד לאחר ההצבעה, לפני שהמ-
רא חזרה לניו-יורק, הופיעה בדפי ידיעות
לעתונות של לשכת-העתונות הממשלתית,
ידיעה שאבן חזר לארצות-הברית להמשיך
סיורו שהופסק „לרגל המצב הפרלמנטרי“,
וכי ביום ג' השבוע יצרוך את הופעתו
בחשיגנטון, הראשונה מאז סיום שם את
כהונתו כשגריר ישראל.

הידיעה הוסיפה שחברים בממשלת ארצות-
הברית, בסנט, בקונגרס ובבית-המשפט ה-
עליו, הקימו לרגל בואו ועדה מיוחדת בשם
„ועדת ברוך בואך“, אשר תערוך לכבודו
סעודה חגיגית, בהשתתפות 600 אורחים,
בה ינאם השר על התמורות שחלו בישראל
ובעולם מאז 1959, אותו תאריך היסטורי,
בו עזב את אמריקה.

הידיעה לא פורסמה בעתונות: לשכת ה-
עתונות הממשלתית ביטלה אותה שעה קלה
אחרי שנשלחה למערכות העתונים. בקרב
הכתבים המדיניים נפוצה שמועה, שסיבת
הביטול, היתה התערבות משרד-החוץ, אשר
רבים בו רואים בעין זועמת את נסיונותיו
של אבן להופיע באיטליה לא לו (לעת
עתה), להתחרות בשרת-החוץ.

בתחילת השבוע הופיעה בכל זאת ידיעה
על צאתו של אבן חזרה לארצות-הברית.
היא היתה מנוסחת בבלמים קצרות וצנועות.

יחסי חוץ

JEW-YORK

בשום מקום בעולם — פרט לארצות-
הברית עצמה — אין בוחנים את תוצאותיהן
של בחירות אמריקאיות בעין כה רב כמו
בירושלים. כי הבוחר היהודי בארצות-הברית
הוא אחד ממכשירי-העוזר העיקריים של
מדיניות-החוץ הישראלית.

אבני-דרך רבות בדרכה של ישראל היו
קשורות בעבר בבחירות בארצות-הברית.
המדינה הוקמה בשנת 1948, שנת בחירות
לנשיאות — ואמריקה לא היתה מכירה
בישראל במהירות כה רבה לולא היה הנשיא
טרומן זקוק לקולות היהודיים. מיבצע-סיני
סואץ תוכנן בשנת 1956 כך שיחול ימים
מעטים לפני הבחירות לנשיאות, מתוך חישוב
(מוטעה) כי הנשיא אייזנהואר לא יעז לקום
נגד ישראל ברגע כזה.

על כן נבדקו גם פרטי תוצאות הבחירות
שמלפני שבועיים בדייקנות רבה, כדי לברר
אם הם מחזקים את עמדת ישראל או מחלי-
שים אותה. המסקנה: מדינת ניו-יורק, ה-
חשובה מבין חמישים מדינות ארצות-הברית,
כפופה עתה כמעט כולה לשלטון יהודי.
אפתעה זלזל-שחר. פעם היתה ניר-
יורק תנונה לשלטון המהגרים מאירלנד. ל-
אחר מכן נפל השלטון לידי האיטלקים.
הבחירות האחרונות מוכיחות כי חל שינוי
רב.

האפתעה הראשונה קשורה בשמו של צעיר
יהודי בשם רוברט מורגנטאו, לדעת העסק-
נים המקצועיים, הרי זה צעיר נחמד אך
אפסי, שאין לו שום מעלה פוליטית, פרט
לעובדה שהוא נושא את שמו של אביו ה-
מפורסם, שר-האוצר של הנשיא רוזבלט.
הכל ניבאו לו כשלון מוחלט בבחירות ל-
מושל המדינה. כי מולו עמד אחד האישים
הפופולריים ביותר בארצות-הברית — ה-
מושל גלסון רוקפלר.

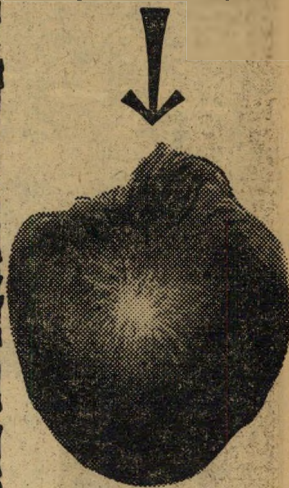
אך למרות הכל השיג מורגנטאו הצעיר
2,551,826 קולות — יותר ממכסר הנפשות
בכל מדינת ישראל. רוקפלר ניצח ברוב של
חצי מיליון בלבד — פחות מכל המשוער.
מה עזר למורגנטאו לכל הדעות, רק
עובדה אחת: מוצאו היהודי.

יהודים עדיין. המנצח הגדול ביותר
בכל הבחירות לסינאט, היה יעקוב יעבץ,
ציוני ידוע, שהשיג 3,249,788 קולות. יריבו
על כהונת הסנאטור ממדינת ניו-יורק, נוצרי
בשם דונובן, השיג מיליון קולות פחות.
לתפקיד התובע הכללי (שהוא תפקיד נב-
חר בארצות-הברית) זכה במדינת ניו-יורק
יהודי בשם לואי לפקוביץ, ברוב של 647
קולות. ובסוף שכל המנצחים האלה היו
רפובליקאים, וזה גם דמוקראט אחד (ויחיד)
לנצחון. כמבקר-המדינה ניבחר היהודי אר-
תור לוויט, ברוב של 797 אלף.

אנטישמים רגילים לקראו לעיר ניו-יורק
בשם Jew-York. מסתבר עתה, שיש צידוק
מדיני לשם זה — דבר שישיפע בלי ספק
על המערכות המדיניות של ישראל בעתיד.

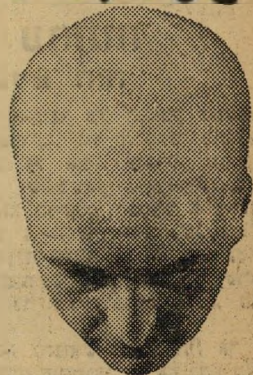
• שעל שמו (המתורגם מגרמנית לעב-
רית) נקרא היישוב טלישחר.

כך זה
אתחיל...

וכך זה

נאמר

הילחם בעוד מועד
בהשתלטות
הקרה

קח

אליקסיר

של הכימיקל מסיקא
ד"ר א. רייכמן

המנוי

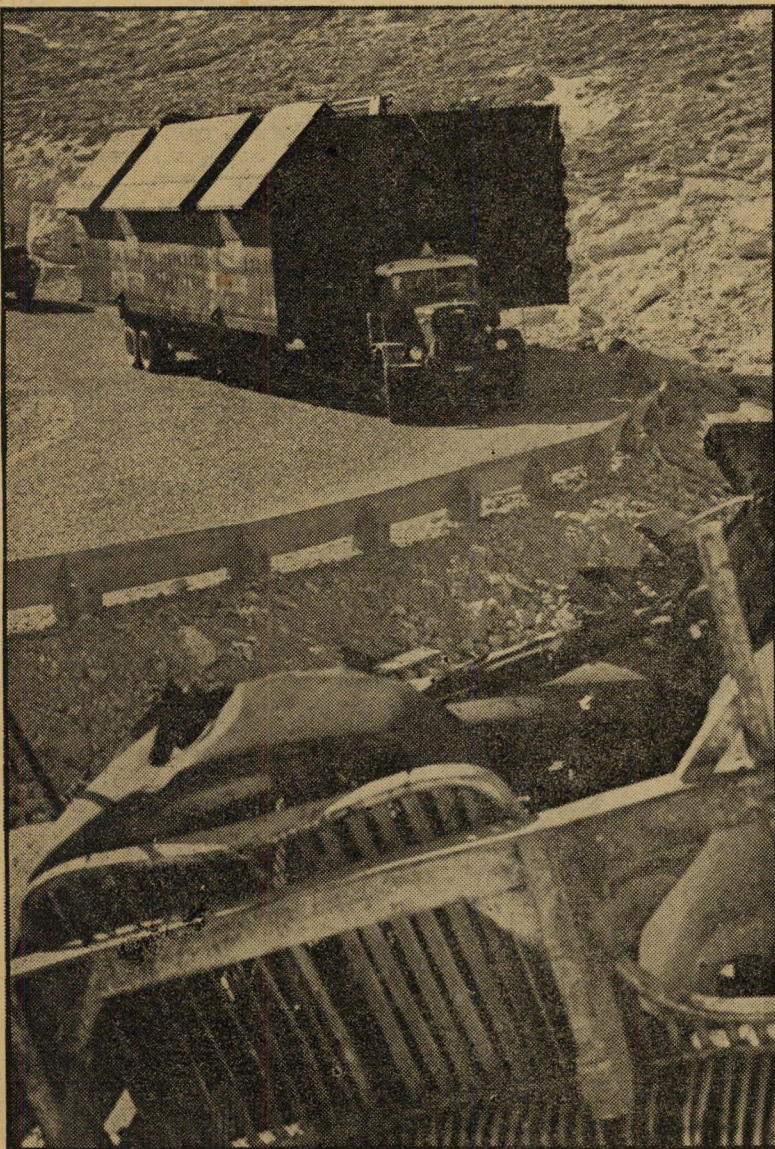
קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בהקדם.

חליפות הריון

כיצד מיוחסת

תא שדו מסדיק 19
אולבול 62, 19, 13, 12

סיבוב המוות
מכונית ענק מתקרבת אל הסיבוב המסוכן ביותר בירידה. כאן קיפח
את חייו הנהג ג'ורג' מרון, כששברו מכוניתו (בתחתית התמונה)
משמשים אזהרה לנהגים שבדרך. על שמו גם נקרא המיבצע של העברת הדוברות לסדום.